

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/107/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114011145
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114011145.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanej M. J., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. októbra 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 30.07.2015, sp.zn. 3T/85/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 30.07.2015 sp.zn. 3T/85/2014 bola obžalovaná M. J. uznaná vinnou zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 207 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v dobe od 03. 04. 2014 do 11. 04. 2014 v Banskej Bystrici na Zvolenskej ceste č. 32 v pobočke spoločnosti ZAGRO Michalovce, spol. s r. o., so sídlom Farská č. 32, Michalovce, ako vedúca pobočky s uzatvorenou dohodou o hmotnej zodpovednosti neodviedla na účet spoločnosti finančné hotovosti prevzaté z tržieb za predaj tovaru a to zo dňa 03. 04. 2014 vo výške 674,31 €, zo dňa 09. 04. 2014 vo výške 1.255,86 €, zo dňa 10. 04. 2014 vo výške 1.261,06 €, a zo dňa 11. 04. 2014 vo výške 630,55 €, ktoré bola v zmysle vydaného príkazu konateľov spoločnosti povinná odvieť na účel spoločnosti najneskôr nasledujúci pracovný deň do 12.00 hod, čo však neurobila aj napriek opakovaným urgenciám konateľov spoločnosti a tiež napriek tomu, že sa dňa 24. 04. 2014 písomne zaviazala finančné prostriedky vložiť na účet spoločnosti dňa 25. 04. 2014, čím spoločnosti ZAGRO Michalovce, spol. s r.o., so sídlom Farská č. 32, Michalovce spôsobila škodu v celkovej výške 3.821,78 eur.

Za to obžalovanej uložil podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ju pre výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. O uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku tak, že obžalovanú zaviazal k povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodenej spoločnosti ZAGRO Michalovce, spol. s r. o., so sídlom Farská č. 32, Michalovce, IČO: 31676359 vo výške 3.470,30 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, odvolanie okresný prokurátor, najskôr stručným písomným podaním zo dňa 31.07.2015, ktoré následne zdôvodnil písomným podaním zo dňa 17.08.2015. V dôvodoch svojho odvolania vyslovil súhlas s postupom súdu prvého stupňa, pokiaľ obžalovanú uznal vinnou v zmysle podanej obžaloby, no podľa jeho názoru pochybil pri ukladaní trestu, keď použil v tejto súvislosti obsah ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. Ak by totiž mala obžalovaná na pracovisku aj trezor, bola osobou oprávnenou disponovať finančnými prostriedkami firmy a peniaze by odcudzila z trezoru a nie zo zásuvky. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vo veci rozhodol sám a uložil obžalovanej primeraný trest.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania okresným prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávanému prípadu už venoval náležitú pozornosť, pokiaľ krajský súd vo veci rozhodoval predchádzajúcim zrušujúcim uznesením sp.zn. 3To/45/2015 zo dňa 29.04.2015, následne súd prvého stupňa rešpektoval obsah ust. § 327 ods. 1 Tr. por., pokiaľ sa obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 25.06.2015 nezúčastnila, jej obhajkyňa súdu oznámila, že jej klientka škodu poškodenej firme uhradila, dôkaz však o takom postupe súdu neposkytla. Z tohto dôvodu okresný súd hlavné pojednávanie odročil na 30.07.2015, obžalovaná opäť požiadala o vykonanie hlavného pojednávania v jej neprítomnosti, pričom súd prvého stupňa z informácie z poškodenej firmy ZAGRO, s.r.o. Michalovce zistil, že obžalovaná do dňa 30.07.2015 škodu, ktorú spôsobila v sume 3.470,30 Eur neuhradila, a to ani čiastočne. Podstatou predchádzajúceho rozhodnutia krajského súdu bolo práve to, že bude namieste pri úvahách o druhu a výmere trestu výrazným spôsobom prihliadať na skutočnosť, pokiaľ obžalovaná do dňa nového rozhodnutia vo veci škodu poškodenej strane uhradí.

K odvolacím námietkam okresného prokurátora krajský súd stručne konštatuje, že si v plnom rozsahu osvojil argumentáciu súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu obžalovanej za stíhaný prečin (strany 3 až 5 napadnutého rozsudku), bolo by rozsiahlym spôsobom nadbytočné takú argumentáciu v tomto rozhodnutí znovu opakovať. Obžalovaná spáchanie trestného činu doznala, na druhej strane jej priťažovalo z hľadiska výmery trestu to, že už bola za trestný čin odsúdená. Pokiaľ ide o vytvorenie primeraných pracovných podmienok zamestnávateľa, okresný súd v tejto súvislosti správne argumentoval konkrétnymi ustanoveniami Zákonníka práce, na druhej strane však skutočne obžalovanú naznačené skutočnosti nemôžu zbaviť trestnej zodpovednosti za spáchanie prečinu sprenevery. V súlade so zákonom súd prvého stupňa uložil trest odňatia slobody za použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom aj krajský súd považoval taký trest vo výmere šesť mesiacov za primeraný všetkým okolnostiam prípadu. Keďže obžalovaná nebola doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, okresný súd ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keď v tejto súvislosti správne použil obsah ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani vo výroku, ktorým obžalovanú zaviazal k povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom, krajský súd odvolanie okresného prokurátora, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.